

מצלאוי, צדיק

צדיק, בן פחימה ונחום, נולד ביום י"ז בסיון תש"ה (29.5.1945) בעירק ועלה ארצה עם הוריו בשנת 1951. הוא למד בבית-הספר היסודי "קשט" ובישיבה התיכונית-מקצועית "קרית נוער" בירושלים. צדיק היה תלמיד שקט ושקדן, מקובל על מוריו ועל חבריו ואהוד על מכריו בזכות אהבתו לזולת ונכונותו לעזור תמיד כשחיוך של טוב-לב על פניו. הוא היה בן נאמן להוריו ומסור למשפחתו. להוריו רחש כבוד והערכה וקיבל את

מרותם, ויחד עם זאת שימש להם תכופות כיועץ וחבר. כלפי אחיו ואחיותיו נקט יחס אבהי והיה בעיניהם בבחינת המנהיג, שימש בעת צרה כמשענת. כן תלו בו הכל את תקוותיהם. הוא היה ענוותן, רגוע ושקט, בעל אופי נוח, ותמיד נטל על עצמו את עיקר העול ונטל-העבודה. לפי דמותו היה תמיר, חסון ונאה-מראה.

צדיק גויס לצה"ל בסוף יולי 1962 והוצב לחיל הרגלים. לאחר סיום הטיروנות

השתלם בקורס למפעילי מקל"פ, ונשלח לנח"ל בקיבוץ לביא. לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר, הוצב ביחידת מילואים וכפעם בפעם היה נקרא לתקופות של שירות מילואים. במסגרת שירותו הועלה לדרגת רב-טוראי. אחרי-כן הוצב בחטיבת ירושלים, שבמסגרתה לחם בירושלים במלחמת ששת הימים. על חלקו במלחמה הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". הוא היה חייל טוב ומסור ומפקדו כתב עליו: "גילה מסירות רבה לחבריו ויכולת ארגונית מעולה. היה אהוב על חבריו ועל מפקדיו". הוא נחשב עובד-דפוס מעולה בעבודתו בעיתון "ג'רוזלם פוסט", ואף נשלח להשתלמות מקצועית בגרמניה. במלחמת יום הכיפורים לחם עם יחידתו בסיני, והשתתף בקרבות הבלימה נגד המצרים. ביום כ"ו בכסלו תשל"ד (20.12.1973) נפל בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים, אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

סמל
מצלאוי צדוק ז"ל
בן נחום ופיהמה
נולד בעירק, 1945
עלה לישראל בשנת 1951
נפל בבקעת הירדן
בעת מילוי תפקידו

